

Ευχαριστίες

Η πρώτη συστηματική μελέτη του υλικού στο οποίο βασίζεται αυτή η έρευνα δεν θα ήταν δυνατή χωρίς την ευκαιρία που μου δόθηκε την άνοιξη του 2006 να επισκεφτώ τις ΗΠΑ, το Πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης, ως υπότροφος του Ιδρύματος Fulbright. Για την υποστήριξή τους στα πρώτα βήματα αυτής της έρευνας, θέλω να ευχαριστήσω τόσο το Ίδρυμα Fulbright, όσο και τους συναδέλφους τότε στο Πανεπιστήμιο Columbia, και ιδίως την Κάρεν Βαν Ντάικ, τον Στάθη Γουργουρή, τον Βαγγέλη Καλότυχο, τη Νένη Πανουργιά και την Έλενα Τζελέπη. Το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας μου παρείχαν κάθε δυνατή υποστήριξη και μου έδωσαν την ευκαιρία να εκμεταλλευτώ την εκπαιδευτική μου άδεια την άνοιξη του 2009 με σκοπό τη συγγραφή κάποιων πρώτων κειμένων, τα οποία αργότερα ενσωματώθηκαν στην τελική μελέτη. Θέλω να ευχαριστήσω τους φοιτητές και τις φοιτήτριες που με βοήθησαν να δοκιμάσω τις ιδέες μου σε προπτυχιακά και σε μεταπτυχιακά σεμινάρια με θέμα την ουτοπία, το μέλλον και τον κοσμοπολιτισμό. Έμαθα πολλά από όλες και όλους τους. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω τους/τις συναδέλφους του Τμήματος Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας γιατί σε συνθήκες αντίξοες έχουμε διαφυλάξει από κοινού ένα ευχάριστο και δημιουργικό εργασιακό περιβάλλον, απαραίτητη προϋπόθεση για κάθε διανοητική παραγωγή. Τα τελευταία χρόνια είχα την τύχη να συνεργαστώ συστηματικά με τους/τις συναδέλφους, τους φοιτητές και τις φοιτήτριες από το Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και να απολαύσω τη φιλία τους. Θέλω να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Ζήση Κοτιώνη, την Ίριδα Λυκουριώτη, τον Βασίλη Μπουρδάκη, τη Μαρία Παπαδημητρίου, τον Γιώργο Παπακωνσταντίνου, τον Γιώργο Τζιρτζιλάκη και τον Αλέξη Ψυχούλη γιατί δημιουργούν και συντηρούν ένα δυναμικό και σταθερό πλαίσιο συνεργασίας και παραγωγής ιδεών. Χωρίς τη φιλία και τη διαρκή διανοητική και συναισθηματική υποστήριξη της φίλης μου Φοίβης Γιαννίση, αυτό το βιβλίο κατά πάσα πιθανότητα δεν θα είχε ολοκληρωθεί. Δεν μπορώ να την ευχαριστήσω αρκετά. Στάθηκα πολύ τυχερή που είχα τη δυνατότητα να αναπτύξω την κατανόησή μου για τα θέματα αυτά μέσα από τον συνεχή διάλογο με συναδέλφους και δασκάλους που εργάστηκαν σε συναφή πεδία την ίδια εποχή. Ευχαριστώ τον Αντώνη Λιάκο και τη Luisa Passerini για όσα έμαθα μέσα από τις κουβέντες μας αλλά και από τα κείμενά τους. Η υποστήριξη και η φροντίδα φίλων και συναδέλφων από την εκδοτική ομάδα του περιοδικού *Ιστορεΐν* ήταν απαραίτητη για την ολοκλήρωση αυτής της μελέτης. Ευχαριστώ ιδιαίτερα την Αθηνά Αθανασίου, τον Πολυμέρη Βόγλη, τον Χάρη Εξερτζόγλου, την Αγγελική Κωφού, τη Ρίκα Μπενβενίστε, τον Μήτσο Μπιλάλη, την Πηνελόπη Παπαηλία, την Ιου-

λία Πεντάζου και την Ποθητή Χαντζαρούλα. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τη φίλη και συνάδελφο Πελαγία Μαρκέτου για την επιμέλεια και τη φροντίδα του βιβλίου στην τελική του μορφή. Η συμβολή της ήταν ανεκτίμητη. Ευχαριστώ θερμά τον Αντώνη Αντωνίου για τη βοήθειά του στα τελευταία στάδια προετοιμασίας της έκδοσης. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Περικλή Δουβίτσα για τη συμβολή του στην έκδοση του βιβλίου, καθώς και στο περιοδικό *Ιστορεΐν* που έκανε εφικτή την ηλεκτρονική μορφή του σε συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης στο πλαίσιο του προγράμματος «Εθνικό Πληροφοριακό Σύστημα Έρευνας και Τεχνολογίας/Κοινωνικά Δίκτυα».

Τέλος, θέλω να ευχαριστήσω την οικογένειά μου για τη συνεχή και αμέριστη υποστήριξη και φροντίδα τους. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον Γιώργο Φασουλιάδη που «υπέμεινε» την καθημερινότητα της έρευνας και που συμφιλιώθηκε με τον «κλεμμένο χρόνο» της απομόνωσης που απαιτεί η συγγραφή. Το βιβλίο αφιερώνεται στην Ίριδα Φασουλιάδη-Λαλιώτου. Ο ερχομός της στη ζωή μου με συμφιλιώσε με το παρόν και έδωσε μια αλλόκοτη δυναμική στον τρόπο που αντιλαμβάνομαι το μέλλον. Την ευχαριστώ για τις απολαυστικές καθυστερήσεις –και ήταν πολλές– στην ολοκλήρωση του βιβλίου. Έτσι κι αλλιώς, χωρίς εκείνη τίποτε από όλα αυτά δεν θα είχε σημασία.